

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה

מומת : ותדר מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח 12

וימלט : ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה 13

ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בכנר :

וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה 14

הוא : וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד 15

לאמר העלו אתו במטה אלי להמיתו : ויבאו 16

המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים

מראשתיו : ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני 17

ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול

הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך : ודוד ברח וימלט 18

ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל אשר

עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנורת : בנאות קרי

ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנורת ברמה : וישלח 19

שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת 20

הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על-

מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה : ויגדו 21

לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה

ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם 22

המה : וילך גם הוא הרמתה ויבא ערב בור

הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד 23

ויאמר הנה בנורת ברמה : וילך שם אל נורת 24

ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך

ויתנבא ערב באו בנורת ברמה : ויפשט גם הוא 24

בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערס כל

היום והוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול

בנביאים : ויברח דוד מנורת ברמה כ א

ויבאו יאמרו לפני יהונתן מה עשית מה עוני ומד- 25

חטאתי

spiritu commotum Regis animi- tharâ leniret, lanceâ ferire conatus est: sed irrito even- tu.

David vero non ultra Regi se credens, relicta aula, ad Samuelem se contulit. 20 Najotha in Rama, Prophetarum collegium.

Cap. XX. David apud Fontanem de

iniquo parentis eius erga sese animo con- queritur.

Consilia inter se communi- cant de ex- ploranda certius Re- gis volun- tate.

2 חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: ויאמר לו
 חלילה לא תמורת הנה לו עשה אבי דבר גדול או
 דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני
 3 את הדבר הזה אין זאת: וישבע עוד דוד ויאמר ידע
 ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת
 יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע
 4 בני ובין המות: ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר
 ה נפשך ואעשה לך: ויאמר דוד אל יהונתן הנה חרש
 מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתני
 6 ונסתרת בשדה ער הערב השלשית: אם פקד
 יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ
 בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה:
 7 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו
 8 דע כי כלתה הרעה מעמו: ועשית חסד על עבדך
 כי בכרית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון
 9 המיתני אתה ועד אביך למחזור תביאני: ויאמר
 יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה
 י מעס אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: ויאמר דוד
 אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענה אביך קשרה:
 11 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם
 12 השדה: ויאמר יהונתן אל דוד יהוה
 אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת י מחל
 השלשית והנה טוב אל דוד ולא אזאלח אליך
 13 וגלית את אונך: כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף
 כייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אונך
 ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה
 14 עם אבי: ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד
 15 יהוה ולא אמות: ולא תכרית את חסדך מעם ביתי

עַרְעוֹלָם וְלֹא בְהִכָּרַת יְהוָה אֶת אִיבֵי דָוִד אִישׁ מֵעַל

פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן עִם־בֵּית דָּוִד וּבִקְשֵׁי־יְהוָה ¹⁶ *Perpetuum amicitia inter sese foedus faciunt.*

מִדְּאִיבֵי דָוִד: וַיֹּסֶף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ ¹⁷ אֹתוֹ כִּי־אֶהְבֵּת נַפְשׁוֹ אֶהְבּוּ: *Locum etiam & rationem constituit Jonathas quibus de omni re certiore faciat Davidem.*

וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָתָן מִחֵר חֵרֶשׁ וּנְפַקְרָת כִּי־פִקְדוֹ מוֹשֶׁבֶךְ: ¹⁸ *הפסרה כשחל*

וּשְׁלֹשֶׁת תָּרַד מָאֵד וּבָאת אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ ¹⁹ *ר"ה ביום א'*

שֵׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֵׂה וַיֵּשֶׁבֶת אֶצְלֵי הָאֲבִן הָאֵזוֹל: וַאֲנִי כ

שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּים צְדָה אֹרֶה לְשַׁלַּח לִי לַמַּטְרָה: וְהִנֵּה ²¹

אֲשַׁלַּח אֶת־הַנְּעָר לְךָ מֵצֵאת אֶת־הַחֲצִיִּים אִם־אָמַר אָמַר

לְנֶעַר הִנֵּה הַחֲצִיִּים מִמֶּךָ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה כִּי־שָׁלוֹם

לְךָ וְאִין דְּבַר חַיִּי־הוּא: וְאִם־כֹּה אָמַר לְעֹלָם הִנֵּה ²²

הַחֲצִיִּים מִמֶּךָ וְהִלֵּאתָ לְךָ כִּי־שַׁלַּחְךָ יְהוָה: וְהַדְּבַר ²³

אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַרְעוֹלָם:

וַיִּסְתַּר דָּוִד בְּשֵׂרָה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ שׁוֹשֵׁב ²⁴

הַמֶּלֶךְ עַל־הַלֶּחֶם לֹאֲכֹל: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשְׁבֵי כַה ^{אל קרי}

כַּפֵּעַם וּכְפֵעַם אֶל־מוֹשְׁבֵי הַקִּיר וַיִּקַּם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב

אֲבִנָּר מֵצַד שְׂאוֹל וַיִּפְקַד מְקוֹם דָּוִד: וְלֹא־דָבַר שְׂאוֹל ²⁶

מֵאוֹמָה בְּיוֹם הַהוּא כִּי־אָמַר מִקְרָה הוּא בְּלִתי טְהוֹר

הוּא כִּי־לֹא טְהוֹר:

וַיְהִי מִמַּחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפְקַד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר ²⁷

שְׂאוֹל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מִדּוּעַ לֹא־בָא בְּךָ־יֵשׁ גַּם־תָּמוּל

גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלֶּחֶם: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל נִשְׂאֵל ²⁸

נִשְׂאֵל דָּוִד מֵעַמְדֵי עַרְבֵי־לֶחֶם: וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי נָא כִּי ²⁹

זָבַח מִשְׁפָּחָה לְנוֹ בְּעִיר וְהוּא צוּה לִי אַחִי וְעָתָה אִם־

מֵצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אִמְלֹטָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת־אַחִי עַל־בֶּן

לֹא־בָא אֶל־שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ: וַיַּחַר אַף־ל ^ל

שְׂאוֹל בִּיְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֵּן־נְעוּרֹת הַמַּרְדּוֹת הַלֹּזֵם

יִדְעָתִי כִּי־בָחַר אֶתְּךָ לְבֶן־יֵשׁ לְבִשְׁתְּךָ וּלְבִשֶׁת עֵרוֹת

אִמָּךְ

31 אָמַר: כִּי־כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־בָּנִי־שִׁי חִי־עַל־הָאָדָמָה לֹא תִכּוֹן אֶתָּה וּמַלְכוּתְךָ וְעֵתָה שֶׁלְּחֹקֶה אֶתּוֹ אֵלַי כִּי־בֶן־
 32 מוֹת הוּא: וַיֵּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל אָבִיו
 33 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמַה־יּוֹמֵת מַה־עֲשֶׂה: וַיִּטַּל שְׂאוֹל אֶת־
 הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ וַיִּרַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הָיָא מֵעַם
 34 אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד: וַיִּקַּם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלַחַן
 בַּחֲרֵי־אֶפְרָיִם לֹא־אָכַל בַּיּוֹם הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לֶחֶם כִּי נִעְצַב
 לָהּ אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלָמוּ אָבִיו:

Quod fide-
liter pra-
stat.

וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשֶּׁדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וַנֶּעַר קֶטֶן עִמּוֹ:
 36 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רִץ מִצֵּאֲנָא אֶת־הַחֲצִים אֲשֶׁר אֲנִי
 37 מוֹרֶה הַנֶּעַר רִץ וְהוּא יֵרֶה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ: וַיָּבֹא
 הַנֶּעַר עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָדָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
 38 אַחֲרָיו הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהִלָּאֵה: וַיִּקְרָא
 יְהוֹנָתָן אַחֲרָיו הַנֶּעַר מֵהֵרָה חוֹשֶׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקַט

החצים קרי

39 נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי וַיָּבֹא אֶל־אָדָנָיו: וְהַנֶּעַר לֹא־
 מֵיָדַע מֵאֹמֶה אֵךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר: וַיִּתֵּן
 יְהוֹנָתָן אֶת־כֻּלּוֹ אֶל־הַנֶּעַר אֲשֶׁר לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִבִּיא
 41 הָעִיר: הַנֶּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֲצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל לְאִפּוֹ
 אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְׁקֹן אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ

Davidem
consolatur
& confir-
mat.

42 וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ עַד־דָּוִד הַגָּדִיל: וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
 לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
 לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ וּבֵין זֵרַעֵנוּ וּבֵין זֵרַעֲךָ עַד־
 עַד כִּמֹּן עוֹלָם:

Cap. XXI.
David à
Jonathane
digressus,
ad Achimelechum
profectus
est: à quo
panes sa-
cros,

כא וַיִּקַּם וַיִּלָּךְ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר: וַיָּבֹא דָוִד נֹכַח אֶל־
 2 אַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן וַיַּחֲרֵד אַחִימֶלֶךְ לִקְרֹאת דָּוִד וַיֹּאמֶר
 3 לוֹ מַדּוּעַ אַתָּה לְבָדָךְ וְאִישׁ אֵינְךָ אַתָּה: וַיֹּאמֶר דָּוִד
 לְאַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צוּנִי דַבֵּר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אֶל־
 יָדַע מֵאֹמֶה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָנֹכִי שֶׁלַחְךָ וְאֲשֶׁר־
 צוּיַתְךָ

